నేను - నా హీరోలు - by పార్థు

ఇదేదో హీరోయిన్ చెపుతున్న కబుర్లు అనుకున్నారు కదూ!? కాదండీ బాబూ, మనం చిన్నప్పటి నుండీ ఇప్పటి వరకూ తెగ లవ్వాడేసిన హీరోల వివరాలు.

నాకు జ్ఞాపకం వున్నప్పటికి నా మొదటి హీరో "అన్న గారు". అప్పుడు నాకు 6 ఏళ్ళు. "సింహబలుడు" సినిమా పిడుగురాళ్ళు లో రిలీజ్ అయిన వెంటనే చూసేసి, ఆయన ఫాన్ అయిపోయాను. "నీకేటి తెలుసు రా అప్పటికి?" అనకండి, NT వోడు తెగ నచ్చేసాడు ఆ పొట్టి పొట్టి డ్రెస్సు లో, పెద్ద పెద్ద కత్తుల తో! ఆ తరువాత "అడవి రాముడు", "కేడీ నెం. 1", "ఎదురులేని మనిషి", "లాయర్ విశ్వనాథ్" మొదలైనవి పిచ్చ పిచ్చ గా నచ్చేసాయి ఎందుకో మరి!

ఇది ఇలా వుండగా, మా ఎదురింటి లో "సీత" అనే అమ్మాయి వుండేది. మనకన్నా ఓ ఏడు పెద్దది లెండి. తను చెపుతుంటే కొన్ని కమాండింగ్ గా వుండి ఫాలో అయిపోవాలనిపించేవి. ఓ రోజు, పిల్లలం అంతా ఒక చోట కూర్చుని "చెమ్మచెక్క - చారెడేసి మొగ్గ" లాంటి ప్రోగ్రామ్స్ ఏవో పెట్టాం. సీన్ సినిమాల వైపు మళ్ళింది. నీకు ఎవరంటే ఇష్టం అని అడగటం, ప్రతి వాడూ వాడి కి నచ్చిన హీరో గురించి గప్పాలు కొట్టాం. నా వంతు వచ్చింది ఇక చూసుకోండి NTR ని ఎత్తేసా. సీత "నాకు రామారావు నచ్చడు, ఆ పొట్ట, ఆ లావు.. అస్సలు బావుండడు" అంది మూతి 36 వంకరలు తిప్పుతూ.

"మరి నీకెవరిష్టం?" అన్నాడు గ్రూప్ లో గోవిందం.

"నాకు కృష్ణ అంటే ఇష్టం.. సన్న గా, ఎర్ర గా, బుర్ర గా వుంటాడు, పలాన సినిమా లో వాళ్ళ అమ్మ కి కళ్ళ వెంట నీళ్ళొస్తుంటే పాపం తుడుస్తాడు, ఎంతో మంచివాడు మా కృష్ణ" అంది.

అంతే మనం ఫ్లాట్!

సీతక్క చెప్పిందంటే కిట్టప్ప నిజం గానే మంచోడు అని మనం "స్లేట్" మార్చేసాం. అంతే, అక్కడ నుండీ కృష్ణ అంటే అదో వెర్రి అభిమానం.! ఆ డ్రెస్ లూ, ఫైటింగులూ, సన్న గా, ఎర్ర గా వుండటం పైపెచ్చు సీతక్క రికమండేషన్! అంతే సూపర్ స్టార్ కృష్ణ అప్పటి నుండీ నా హృదయం లో "గోడ కి కొట్టిన మేకు లా" దిగపడి పోయాడు.

ఆయన తో అనుబంధం కొంత కాలం బానే సాగింది.

అలా కృష్ణ జపం తో రోజులు గడిచిపోతుంటే ఉప్పెన లా వచ్చి పడ్డాడు "మాదాల రంగారావు". పొద్దున్న లేచిన దగ్గర నుండీ పిల్లలం అంతా "నాంపల్లి టేచను కాడి రాజాలింగో.." అనో, లేకపోతే "జనక జనక తాళం వేస్తూ తిరగబడరా అన్నా, నువ్వు తిరగబడరా అన్నా.." అంటూ ప్రజా నాట్య మండలి సభ్యుల్లా తెగ పాడేవాళ్ళం. అలా మా రక్తాన్ని మరిగించాడు "యువతరం కదిలింది", "ఎర్ర మల్లెలు" సినిమాలతో.

అంతే మనం జంపు! కృష్ణ కి "సారీ" చెప్పి, రంగా రావు జెండా ఎత్తేసా. "జజ్జనకరి జనారే జనకు జనా జనారే" అంటూ తిరుగుతుంటే మా నాన్నారు కొద్దిగ భయం భయం గా చూసే వారు నా వంక!

మొత్తానికీ ఈయన మొహం కొన్ని రోజులకే మొత్తింది! ఎంత సేపని ఎర్ర శాలువా, నల్ల గొంగళీ చూస్తాం?

అంటే, మళ్ళీ కృష్ణ పరమాత్మ శిబిరం లో వచ్చిపడ్డాం. అప్పటికి ఇంకా ఆయన "బుర్రిపాలెం బుల్లోడు", "పెర్రిపాలెం పెంగళప్ప" లాంటి సినిమా లు ఎడా పెడా చేసేస్తూ హిట్స్ ఇచ్చేస్తున్నాడు. ఆ తరువాత కొంత కాలానికి "నేను ఆగ్నిని, జందగ్నిని, బడబాగ్నిని", అంటూ అగ్గిపెట్టె తో అదరగొట్టే సరికి "హీరో అంటే ఈడు రా!" అనిపించింది. సెటిల్ అయిపోయా కృష్ణ తో. మా వీధి లో వుండే పిల్ల, పీచు అని తేడా లేకుండా వాదించి పారేసేవాడ్ని మనోడి "acting" గురించి! వాళ్ళందరూ "ఏహే! ఈడిది అసలు అంతా కామెడీ నే కదా" అనే వాళ్ళు! తెలవలా. పిసిగించేసా.

చిరంజీవి అప్పటికే స్టార్ ఇమేజ్ తెచ్చిపెట్టుకున్నాడు. మా కాలొనీ లో సగానికి సగం చిరు ఫాన్స్ వుండేవాళ్ళు. తెగ కొట్టేసుకునే వాళ్ళం. కృష్ణ కి ఏమీ రాదనీ "బెండు" అయిపోతాడనీ, డాన్స్ లో నల్ల కళ్ళజోడ్డెట్టుకుని హీరోయిన్ !umm!! ఏవేవో సేత్తాడనీ ఆ వర్గం, చింపాంజీ లా గెంతుతాడనీ, కుష్టు వాళ్ళలా చేతులు పెడతాడు ఫైటింగ్ సీన్స్ లో (గూండా స్టైల్) అని మేము! Oh! కరెంట్ పోతే చాలు ఒకటే ఇరగ ఈ గోల తో.

ఇలా సాగి పోతుండగా కాలం, బాలకృష్ణ ప్రవేశం జరిగి, ఒకటి రెండు హిట్స్ ఇచ్చాడు. NTR అభిమానులంతా ఇతన్ని వెనకేసుకొని రావడం తో, మనం ఒకప్పుడు NTవోడి ఫానే కదా అని జంపింగ్ సేద్దామనుకున్నా, కానీ ఏందుకో ఎన్ని సార్లు చూసినా మనసవలా! కృష్ణ నే అతుక్కుపోయా.

అదిగో అలాంటి సమయం లో వచ్చాడు "నేను విక్కీదాదా" అంటూ.. "విక్రం" తో నాగార్జున.

కుర్రాడు, స్లిమ్ గా , మాసిన గడ్డం తో రఫ్ గా, ఇంపు గా కనిపించాడు. అంతే, శిబిరం మారింది.

కృష్ణ గారి తో long-standing association కి గుడ్ బై చెప్పేసా.

నెల తిరక్కుండానే మరో ఉపద్రవం వెంకటేష్ రూపం లో వచ్చింది. ఈ కుర్రాడు ఇంకా బావున్నాడు అదీ గాక హెలికాప్టర్ నడిపేసాడు మొదటి సినిమా లోనే, పైగా మన చిరకాల ప్రత్యర్థి చిరంజీవి లాగ స్టెప్స్ వేసేస్తున్నాడు! ఇన్ని లక్షణాలు వుండేసరికి, నాగార్జున చాలా ఈజీ గా తప్పుకున్నాడు మనసు లోంచి.

అలా వెంకటేష్ తో సెటిల్ అయిపోతానేమో అనిపించింది, ఈ లోపు మా సూపర్ స్టార్ గారు, అందరూ రాంగా లేంది, వుండెహే! మా వాడి కీ ఏమీ తక్కువ? అని రమేష్ ని తోసేసారు రంగం లోకి. ఇక చూసుకో ఆనందం అంతా ఇంతా కాదు!

మా కిట్టప్ప కొడుకు అంటే, మన ఇంట్లో లాంటోడు అని "సామ్రాట్" రిలీజ్ కాక ముందే రమేష్ ఫాన్స్ ఎట్టేసాం మా ఊళ్ళో. బొమ్మ రిలీజ్ అయ్యింది, బద్దలయ్యింది, సర్ది చెప్పుకున్నాం. "మొదటి సినిమా నే కదా, కుర్రాడు తర్వాత నుంచి ఇరగదీస్తాడులే" అని!

ఒకటి కాస్తా, మూడు (3) అయి కూర్చుంది, కుర్రాడు ఇంకా కుదురుకోలా, ఇక మేమే జారుకున్నాం.

అదిగో అప్పుడే జరిగింది ఆ అద్భుతం!

ఒక పక్క EAMCET తయారీ, ఇంకో పక్క "గీతాంజలి". కాసేపు తీరిగ్గా కాఫీ షాప్ పక్కన 10 నిమిషాలు నుంచొని ఆలోచిస్తే అనిపించింది, నాగార్జునే మన స్టయిల్ కి ఫిట్ అయే ఏక్టర్ అని!

2 నెలలు తిరక్కుండా "శివ". అంతే, నాగార్జున కి నమ్మకమైన అభిమాని అయిపోయా. శివ హేంగోవర్ నుండి బయటపడటానికి చాలా కాలం పట్టింది. అలుపెరగకుండా ఎన్ని ఫ్లాప్ లు వచ్చినా, నాగార్జున చేసేవన్నీ experiments లాగా, different type of movies లా ఫీల్ అయ్యేవాడిని (కొన్ని కొన్ని సార్లు ఆవేశపడి కమల్ హాసన్ తోనూ, ఇంకా కాఫీ పైత్యం ఎక్కువైనప్పుడు Tom Hanks తోనూ పోల్చుకుంటూ పొంగిపోయేవాళ్ళం). అసలు నాగార్జున (RGV) లేకపోతే మన సినిమాలు ఇంకా "బూజు పట్టిన పాత ఆవకాయ జాడీ" లా వుండేవని నా ఫీలింగ్.

అలా నాగార్జున తో ఓ 10,12 ఏళ్ళు గడిపేసాక (ఎలా గడిపా అబ్బా!?), నేను 25 లో పడ్డాక, ఎందుకో నాకు బొత్తిగా ఏక్షన్ చేస్తున్న వాళ్ళని, చెయ్యటానికి ప్రయత్నిస్తున్న వాళ్ళనీ సరిగ్గా గమనించడం లేదనిపించింది.

బుద్ధి వికశించిందో, మరేమో గానీ నేను అభిమానించిన హీరో లలో ఎదుటి వాళ్ళు కనిపెట్టిన లోపాలను, నిజమైన లోపాలుగా గుర్తించడం మొదలు పెట్టా. పైగా US లో వున్నానేమో, బోలెడంత సమయం దొరికింది సినిమాలు ఎడా పెడా చూసెయ్యడనికి, రీసెర్చ్ చేసెయ్యడానికీ.

రీసెర్చ్ పేరిట 1980 నుండి 1998 వరకూ దొరికిన ప్రతీ సినిమా కేసెట్ చూసేసా. రీసెర్చ్ పూర్తి అయ్యింది. నాకే ఆశ్చర్యం కలిగే రీతి లో నేను చిన్నప్పటి నుండి అభిమానించిన (ఒక్క NTR తప్ప) నటులు ఎవ్వరూ ఆ తరువాత ఏక్షన్ చెయ్యగల్గిన హీరోలలా అనిపించలా. పైపెచ్చు, "వీళ్ళనా! నేను ఇన్నాళ్ళూ అభిమానించింది!?" అనిపించింది.

అన్ని రకాల వడపోత (fliter) కార్యక్రమాలు పూర్తి అయిన తరువాత, కొత్త గా లిస్ట్ లోకి వచ్చిన వారు : చిరంజీవి / రాజేంద్ర ప్రసాద్. ఆ తరువాత, వీళ్ళిద్దరి సినిమాలు చాలా ఎంజాయ్ చేసాను, చేస్తున్నాను. మా అత్తయ్య కొడుకులు, పెద నాన్న గారి పిల్లలూ, పాత మిత్రులు అంతా "ఏంట్రా చిన్నప్పుడు తెగ తిట్టేవాడివి చిరంజీవి ని, ఇప్పుడేంట్రా అంత పొగుడుతున్నావ్?" అన్నప్పుడల్లా కొద్ది గా సిగ్గేస్తుంది.

నిస్సంకోచం గా చిరంజీవి మనకున్న కొద్ది నటులలో ఒక మంచి నటుడు (ఇది నా ఫీలింగ్, ఈరోజు వున్న ఫీలింగ్). మా ఆవిడ రాకతో అది ఇంకా బలపడింది (లేక పోతే ఫుడ్ వుండదు గా..). ఆవిడ కి సంబంధించి చిరంజీవే ఇండస్ట్రీ లో హీరో. ఆడపాదడపా వెంకటేష్ (NNNV), Jr.NTR (సింహాద్రి)

లాంటి వాళ్ళు బానే నటించారు అనిపించినా, ప్రస్తుతం నా అభిమాన హీరో "చిరంజీవి".

చూద్దాం భవిష్యత్తు లో ఇంకెంత మంది ఫేన్ సి అవుతానో!

డైరెక్టర్స్ విషయం అంటే.. కాలం గడిచే కొద్దీ అభిప్రాయం లో ఎన్నో మార్పులు! ఎంత మంది రానీ, పోనీ, కానీ అభిప్రాయం మారనిది కేవలం ఇద్దరి విషయం లోనే. "ఇళయరాజా మరియూ సచిన్ తెండూల్కర్". ఇళయరాజా తో అనుబంధం "అభిలాష" కాలం నాటిది. తెండూల్కర్ తో అనుబంధం 89 పాకిస్తాన్ సీరీస్ నాటిది.

డైరెక్టర్స్ గురించీ, ఇళయరాజా గురించీ మరెప్పుడైనా.. అంత వరకూ శెలవ్.

** ఏ హీరో అభిమానులనైనా నొప్పిస్తే మన్నించండి **

మీ సూచనలూ, సలహాలు రచయిత Parthu కి తెలియచేయండి.
మీ అభిప్రాయాలు రచ్చబండ లో తెలియచేయండి